

KÄYTTÖOHJE

VERIRYHMÄMÄÄRITYKSET LASILEVYLLÄ

Ortho-Clinical Diagnostics: Anti-A MolterClone
Anti-B MolterClone
Anti-AB MolterClone
Anti-D MolterClone

Reagenssien säilytys +2 - +8 °C:ssa (esim. jääkaappi).
Ota reagenssit huoneenlämpöön ennen kuin aloitat testaamisen.

Yllämainittujen reagenssien lisäksi tarvitaan lasilevyhjä, pasteuripipettejä (mutta ei välttämättä) sekä reagenssien/näytteiden sekoittamista varten lasisauvoja tai tikkuja.

ABO-veriryhmän määrittäminen

MolterClone Anti-A-, Anti-B- ja Anti-AB- seerumit ovat tarkoitettu ABO-veriryhmän määrittämiseen esim. lasilevytekniikalla. Mikäli ihmisen punasolujen pinnalla on esim. A-antigeeni, punasolujen sekoittaminen Anti-A-seerumin kanssa aiheuttaa agglunaation (sakkautumisreaktion) muodostumisen. Periaatteessa veriryhmä pitäisi vielä varmistaa käyttämällä näytteenä kokoveren sijasta seerumia ja plasmaa. Tällöin tarvitaan myös tunnettuja punasolureagensseja (A1-, A2-, B- ja O-solut).

TESTIN SUORITTAMINEN

1. Käytä testin suorittamiseen kokoverta (esim. sormenpääveri)
2. Ota esille tarvittava(t) lasilevy(t).
3. Merkitse testikohdat lasilevylle (esim. toiseen päähän lasia Anti-A ja toiseen päähän Anti-B).
4. Tiputa yksi (1) tippa Anti-A:ta ja yksi (1) tippa Anti-B:tä lasille merkittyihin kohtiin.
5. Tiputa sormen päästä tai lisää pasteuripipetillä yksi (1) tippa kokoverta antiseerumien päälle.
6. Sekoita näyte huolellisesti reagenssiin esim. lasisauvalla.
7. Kääntele lasilevyä varoen edestakaisin (kahdeksikon muotoista kuviota jäljitellen).
Mikäli kahden (2) minuutin kääntelyn aikana lasilevylle ei muodostus sakkaa, tulos tulkitaan negatiiviseksi.

TULOKSEN TULKITSEMINEN

1. Sakan (agglunaation) muodostuminen on positiivinen (+) reaktio ja se on osoituksena yhden tai kahden ABO-veriryhmäantigeenin olemassaolosta punasolujen pinnalla.
2. Jollei sakkaa ole lasilevyllä havaittavissa, tulos on negatiivinen (-). Tämä tarkoittaa ettei kyseistä antigeeniä joko esiinny punasoluissa tai antigeeni ei muuten ole osoitettavissa.
3. Seuraavaa kaaviota voi käyttää apuna veriryhmää määrittäessä:

Anti-A	Anti-B	Anti-A,B	Veriryhmä
+	-	+	A
-	+	+	B
+	+	+	AB
-	-	-	O

Rh-TEKIJÄN MÄÄRITTÄMINEN

Ihmisen punasolut ovat luokiteltu joko Rh-positiiviseksi tai Rh-negatiiviseksi. Rh-positiivisuus/negatiivisuus riippuu siitä, onko punasolujen pinnalla D-antigeeni vai ei. Anti-D –reagenssia käytetään D-antigeenin osoittamiseksi ja näin ollen Rh-tekijän määrittämiseksi. Mikäli punasolujen pinnalla on D-antigeeni, on kyseinen ihminen Rh-positiivinen. Vastaavasti, jos D-antigeeni ei ole osoitettavissa punasoluista, tämä henkilö on puolestaan Rh-negatiivinen.

TESTIN SUORITTAMINEN

1. Käytä testin suorittamiseen kokoverta (esim. sormenpääveri).
2. Ota esille lasilevy.
3. Tiputa yksi (1) tippa Anti-D –reagenssia lasilevylle.
4. Tiputa sormen päästä tai lisää pasteuripipetillä yksi (1) tippa kokoverta Anti-D –reagenssin päälle.
5. Sekoita näyte huolellisesti reagenssiin esim. lasisauvalla.
6. Kääntelee lasilevyä varoen edestakaisin (kahdeksikon muotoista kuviota jäljitellen).
Mikäli kahden (2) minuutin kääntelyn aikana lasilevylle ei muodostus sakkaa, tulos tulkitaan negatiiviseksi.

TULOSTEN TULKINTA

1. Sakan (agglunation) muodostuminen on positiivinen (+) reaktio ja se on osoituksena D-antigeenin olemassaolosta punasolujen pinnalla.
2. Jollei sakkaa ole lasilevyllä havaittavissa, tulos on negatiivinen (-). Tämä tarkoittaa ettei punasolujen pinnalla ole D-antigeeniä.

Anti-D	Rh-tekijä
+	Rh-positiivinen (Rh+)
-	Rh-negatiivinen (Rh-)